PORTUS

Měsíční zpravodaj farností Veleš́in,
Sv. Jan nad Malší, Besednice a Soběnov

Velikonoce 2022

Kristus zemřel za naše hříchy
a byl pohřben.
Třetího dne byl vzkříšen.

(1Kor 15,3)

slovo...

“Věřím v Ježíše Krista…-jenž se počal z Ducha Svatého, narodil se z Marie Panny. Trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován, mrtev i pohřben jest…Třetího dne vstal z mrtvých”.

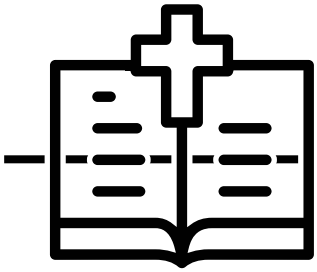
Hrob je prázdný. Je tichým svědkem ústřední události lidských dějin, Zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Téměř dva tisíce let dosvědčuje prázdný hrob vítězství Života nad Smrtí. Spolu s apoštoly a evangelisty, s církví všech dob a míst i my svědčíme a voláme: “Kristus vstal! Vzkříšený z mrtvých již neumírá, smrt nad ním již nemá moc” (srov. Řím 6, 9). "Mors et vita duello conflixere mirando; dux vitae mortuus, regnat vivus"(latinská velikonoční sekvence Victimi Paschali). Pán života byl mrtev, nyní vládne jako vítěz nad smrtí a zdroj věčné naděje pro všechny věřící. “Zbořte tento chrám a ve třech dnech jej opět vystavím” (J 2, 19). Evangelista Jan nám říká, že poté co Ježíš vstal si učedníci vzpomněli na tato slova a uvěřili (srov. J 2, 22). Ježíš pronesl tato slova, aby se stala pro učedníky znamením. Když společně s nimi navštívil Chrám, vyhnal ze svatých míst směnárníky a prodavače

(srov. J 2 ,15). Když přítomní protestovali a ptali se "Jakým znamením nám prokážeš, že to smíš činit", Ježíš odpověděl: "Zbořte tento chrám a ve třech dnech jej zase postavím". Evangelista podotýká, že "mluvil o chrámu svého těla" (J 2, 18-21). Proroctví obsažené v Ježíšových slovech se naplnilo o Velikonocích, když "třetího dne vstal z mrtvých". Vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista je znamením, že Věčný Otec je věrný svému zaslíbení a ze smrti vyvádí nový život: "vzkříšení z mrtvých a život věčný". Toto tajemství zřetelně odráží starobylý chrám Anastásis, který obsahuje jak prázdný hrob - znamení Vzkříšení, tak Golgotu - místo ukřižování. Radostná zvěst vzkříšení nesmí být nikdy oddělována od tajemství kříže. Svatý Pavel nám říká: "My kážeme Krista ukřižovaného" (1 Kor 1, 23). V jeho Vzkříšením se Adamovým synům a dcerám dostává podílu na božském životě, který měl od věčnosti s Otcem v Duchu Svatém.

"Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví". Postní liturgie před nás staví Úmluvu, kterou Bůh uzavřel se svým lidem na hoře Sinaj, když dal Mojžíšovi Deset přikázání Zákona. Sinaj představuje druhou zastávku velké pouti víry, která začala, když Bůh řekl Abrahamovi: "Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu" (Gn 12, 1). Zákon a Úmluva pečetí zaslíbení daná Abrahámovi. Skrze Desatero a morální zákon vepsaný do lidského srdce (srov. Řím 2,

15) dává Bůh radikální výzvu svobodě každého muže a každé ženy.Odpovědět na Boží hlas zaznívající v hloubi našeho svědomí a volit dobro je nejvznešenější použití lidské svobody. Znamená to skutečně volit mezi životem a smrtí (srov. Dt 30, 15). Když lid kráčí cestou Úmluvy s Nejsvětějším Bohem, stává se nositelem a svědkem zaslíbení, zaslíbení skutečného osvobození a plnosti života. Ježíšovo Vzkříšení z mrtvých je definitivní pečetí všech Božích zaslíbení a zrozením nového, vzkříšeného lidství historickým slibem značeným mesiášskými dary pokoje a duchovní radosti. Moc Vzkříšeného tvořit vše nové (srov. Zj 21, 5). Je to On, kdo osvobozuje všechno stvoření z pout zmaru (srov. Řím 8, 20). Svým Vzkříšením otevírá cestu k velkému šabatovému odpočinku, Osmému dni, kdy lidské putování dojde svého konce a Bůh bude všechno ve všem (1 Kor 15, 28). Když u Božího hrobu a Golgoty obnovujeme své vyznání víry ve Vzkříšeného Pána, můžeme snad pochybovat, že v moci Ducha života dostaneme sílu k překonávání rozdělení a spolupracovat na budoucnosti usmíření, jednoty a pokoje? A Pán říká svým učedníkům: "Nebojte se, neboť já jsem přemohl svět!"(srov. J 16, 33).

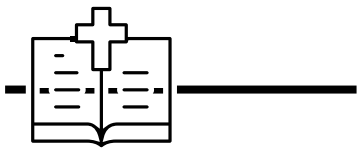
katecheze

… TŘETÍHO DNE VSTAL Z MRTVÝCH; VSTOUPIL NA NEBESA, SEDÍ PO PRAVICI BOHA OTCE VŠEMOHOUCÍHO…

Ta slova, že Ježíš „třetího dne vstal z mrtvých“, jsou vlastně jádrem celého vyznání víry a měla by být jádrem celé křesťanské víry. Bylo by na místě položit si otázku, do jaké míry hraje Kristovo vzkříšení v mé víře roli? To by měla být otázka pro každého z nás, otázka velice důležitá. Zcela prakticky: když se budete třeba připravovat k svátosti pokání, tak si nakonec uvědomte své hříchy, o kterých jste přemýšleli, a pak skutečnost Kristova vzkříšení. Abychom si jasně uvědomili, že naše hříchy se nás třeba dotýkají v té chvíli velmi bolestně, ale že naděje není v nich, ale ve vzkříšeném Kristu. Je to zdánlivě velice banální, ale je to moc důležité. Máme totiž sklony věnovat největší pozornost právě tomu, co nám zrovna tlačí na palec a ne tomu, co je nejdůležitější.

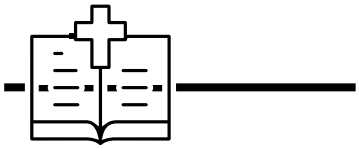
Kristovo vzkříšení bezesporu nejdůležitější je. Když byste něco podrobnějšího četli o vzniku evangelií, dozvíte se tam, že historie utrpení a k tomu připojené vzkříšení bylo jádrem, okolo kterého krystalizovala evangelia. To byl ústřední bod. Ježíšovo vzkříšení je věc, která je striktním způsobem nedokazatelná. Nemůžeme podat jasný a objektivní důkaz, jak my tomu dneska rozumíme, že Ježíš vstal z mrtvých. Ovšem tím vůbec není řečeno, že naše víra visí jen tak ve vzduchu, to ne. My se opíráme o víru našich předchůdců a tedy zejména o víru apoštolů. A nejenom o tu víru samotnou, ale i o všechny okolnosti, jež kolem toho byly. Ježíš, který zemřel na kříži, byl vlastně pro své okolí člověkem prokletým. Pro Židy přece platilo: „Proklet, kdo visí na dřevě.“ Apoštolové, kteří byli spjati s židovstvím, či kteří z něho vyšli, začali po vzkříšení a seslání Ducha sv. hlásat víru v tohoto Krista jako vzkříšeného. Dělali věc, kterou bychom rozumně

označili za nerozumnou, protože přece s tím se nemohli chytit. Tento Ježíš měl přece nejhorší pověst. Pověst zločince a vyvrhele a oni hlásali - ó, hrůzo - že vstal z mrtvých.
Jak k té víře přišli, vždyť ve chvíli, kdy Ježíše křižovali, utekli, až na Jana? Nu, nedá se to vysvětlit jinak, než že sami museli prožít otřesný zážitek setkání s Ježíšem, který by jejich názory zcela přestavěl a který by je zbavil i strachu. Že museli prožít něco tak mohutného, že nemohli jinak, než kázat, přestože jim z toho nekoukala žádná vyhlídka. Žádné jiné motivy nemohli mít. Takhle nějak to bylo. My se opíráme o to, že se vzkříšeným Kristem se setkala řada lidí, že našli prázdný hrob, že mezi Židy se rozšířila ta lež, že hrob vyprázdnili Ježíšovi učedníci a Kristovo tělo unesli - tohle jsou všechno jen takové pomocné vedlejší věci, které nám o tom mluví. Ale tím hlavním důkazem pro Kristovo vzkříšení asi zůstává víra apoštolů ve vzkříšeného Pána, kterou apoštolové hlásali a která se jinde nemohla vzít.
Jestliže Kristus vstal z mrtvých a jestli tomu věříme, pak je ještě třeba o tom mít správnou představu. To je to, o čem už tady byla mnohokrát řeč, nepředstavovat si vzkříšení jako návrat do tohoto života, ze kterého dotyčný smrtí odešel, ale jako ten další krok, který leží za hranicí smrti, ale který je zcela Boží. Vzkříšení není návrat do života, to je cesta dopředu, k Bohu. Je to překonání smrti životem, a to životem, který je Boží.
Tento Ježíš tohoto života dosáhl. Proto patřil nejen do sféry lidské, ale už do sféry božské. Písmo nám celou tuto skutečnost rozkládá asi tak, jako hranol světlo. Říká: „Vstal z mrtvých, setkal se s učedníky, vstoupil na nebesa.“ Už jsem několikrát říkal, že to „vstoupil na nebesa“ neznamená žádný vesmírný let. Je to jenom vyjádření skutečnosti, že Ježíš je na Boží úrovni. A že je tam jako vzkříšený člověk - to „člověk“ nesmíme škrtat.
A co nám o tom všem říká Písmo, kdepak je popsáno, jak Pán Ježíš vstává z mrtvých?

Podíváme se nyní na některé novozákonní texty, které s tím vším souvisí, abychom si je aspoň trochu osvětlili. Matouš, Marek a Lukáš svá vyprávění v podstatě končí ukřižováním. Nejde jen o to, že poslední kapitoly v některých rukopisech nejsou, ale zejména o literární hledisko. Pro ty, kdo uvěřili v Ježíše jako Pána, nebylo třeba tolik zdůrazňovat, že Ježíš je vzkříšen, ale bylo třeba vyzvednout, že on skutečně trpěl a zemřel. Lidé, kteří uvěřili po kázání apoštolů, se setkali se zvěstí o vzkříšeném Ježíši a zejména s jednáním v moci a síle Ducha svatého. Ježíš je pro ně Spasitel a teď je třeba jít zpět a říci: „Ano, to je ten, kdo zde skutečně žil a zemřel." Teprve později se řekne: „Ano, je to ten, kterého položili do jesliček." Tedy postup nebyl chronologický a novozákonní spisy jsou vystavěny podle toho, jak bylo evangelium hlásáno. Hlasatelé mluvili a zejména jednali v síle Ducha svatého, tedy jinak, než jejich okolí. Hlásali živého Krista - tedy vzkříšeného! Takový Kristus se nám však může jevit nedostupný, někde daleko u Boha. Proto je třeba tuto zvěst „uzemnit": on je také ten, který zde žil a vzal na sebe naše hříchy (Fp 2, 5 - 11). Celý pozemský život Ježíšův je zajímavý jenom proto, že jsme uvěřili v něho vzkříšeného. O vzkříšení se mezi křesťany mnoho nemluví, ale o kříži a utrpení se mluví mnohem více, to se dá „vybarvit" - to však není to, co člověka chytne za srdce. Bez setkání se Vzkříšeným nelze křesťanství pochopit.
Nyní se tedy podíváme na některé texty konkrétně. Matoušova řeč o utrpení končí pohřbem. Potom je tu několik různých zvěstí: setkání Marie z Magdaly a jiné Marie s andělem, setkání žen s Ježíšem, řeč o vojácích - „ukradené tělo" a „slavnostní" závěr. Závěr je důležitý proto, že zde Ježíš nevypráví učedníkům, jak to vlastně bylo s jeho vzkříšením, ale posílá je, aby hlásali a získávali mu další učedníky. Potom bude vzkříšený Ježíš poznáván. Je tedy naším úkolem ne zkoumat vzkříšení, ale poznat

se se vzkříšeným Ježíšem. Znát se se Vzkříšeným není vůbec samozřejmé, ale je to nesmírně důležité, bez toho se nedá žít plné křesťanství.
Marek končí popis utrpení opět uložením do hrobu. Následuje dvojí řeč, týkající se vzkříšeného Ježíše: ženy jdou pomazat mrtvé tělo a setkají se s andělem, druhá mluví o různých setkáních se Vzkříšeným. Není to však chronologický popis! Časová posloupnost je naprosto nezřetelná, ale i nedůležitá. Zásadní, z toho plynoucí, závěr je, že Ježíš žije - nezůstal ve své smrti.
Lukáš opět končí řeč o utrpení pohřbem, pak ženy jdou ke hrobu, setkají se s anděly: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl...“ Lukáš se často odvolává na slovo buď Ježíšovo, nebo Starého zákona. Petr pak běží ke hrobu a vrací se v údivu. Tedy prázdný hrob bez vysvětlujícího slova ještě nic neříká. Potom následuje krásné líčení cesty do Emauz (L 24). Přesně vystihuje situaci mezi učedníky a obrací důraz na slova proroků - tedy židovsky legitimní výklad. Navíc zde vystupují dva svědci - muži, což bylo pro Židy také důležité (na ženy moc nedali). Poznávají ho při lámání chleba a pak jim mizí z očí. Vzkříšený Ježíš není uchopitelný, „polapitelný“ v našem pozemském světě. Svědectví těchto učedníků se shoduje s tím, co zažil Petr - první mezi učedníky. Následuje další zjevení jedenácti, kde Ježíš pojedl a dále slibuje Ducha svatého. Tedy učedníci mají hlásat evangelium, ale až po obdržení darů Ducha svatého. I dnes zůstává toto vše v platnosti. Pro hlásání evangelia je třeba setkání se Vzkříšeným, rozpomenutí se na slova proroků a pomazání Duchem. Je to však podmínka nutná, nikoli postačující.
V Janově evangeliu po pohřbu následuje Marie Magdalská u prázdného hrobu. Potom přicházejí Petr a Jan. Petr vejde do hrobu a vidí plátna a šátek. Druhý učedník „vešel... spatřil vše a uvěřil“. Neřekl: „Je to jasné,“ uvěřil.

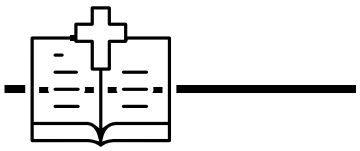
„Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z mrtvých.“ Zde je opět ukázáno, že Písmo je velice důležité. Je-li něco v Písmu, je to věrohodné. A je třeba uvěřit, protože to není snadno evidovatelná skutečnost. Následuje setkání Ježíše s učedníky spojené s darováním Ducha svatého a příběh s Tomášem. Zde není psáno, že Tomáš šel a vložil ruce do Kristových ran. On Pánu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“ Ježíš říká: „Věř.“ A on odpovídá vyznáním víry, nikoli „zprávou o ohmatání“. Tomášova věta říká mnohem víc, než kdyby řekl: „Já jsem si sáhl.“ To by bylo málo, týkalo by se to dané chvíle. Vyznání víry se však týká celého života. A evangelium právě vede k vyznání víry, ne k ukojení zvědavosti. Ježíš říká: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ Evangelium směřuje do budoucnosti, nevede k tomu, aby člověk „uvízl“ v minulosti. Je odrazovým můstkem k praxi hlásání, praxi žití, praxi dalšího setkávání se s Kristem. Evangelium vede k tomu, abychom se dnes se Vzkříšeným setkali a v moci Ducha svatého o tom svědčili. Zkoumání minulosti má svou cenu, ale ne bez pokračování, projevování v současnosti. První dodatek (J 20, 30 - 31) shrnuje velmi důležitou skutečnost: to co je zapsáno - a není to zdaleka všechno - je zapsáno proto, „abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věříce měli život v jeho jménu.“ Následuje zjevení v Galileji a rozhovor s Šimonem Petrem. Zde je zachycena další důležitá skutečnost. Z existujícího vztahu mezi Ježíšem a Petrem plyne povinnost: „Miluješ mne?“ ... „Pas mé ovce!“ ... „Následuj mne!“

Shrneme-li tedy, co je v evangeliích, dá se říci, že nepopisují, jak ke vzkříšení došlo, ale popisují setkání se Vzkříšeným a důsledky z toho plynoucí pro ty, kdo uvěřili.

Někteří teologové říkají, že Ježíšovo vzkříšení není sice neskutečná věc, ale je to věc mimo dějiny. Není to historická událost jako například narození. Pokračování Ježíšova života neběží po časové ose, kde je jeho naro-

zení a život, je to přechod do jiného prostoru, do Boží blízkosti. Ale tento Ježíš, žijící v jiné dimenzi, vstupuje do našeho prožívání času, „protíná časovou osu“. Ježíšovo vzkříšení, na rozdíl od vzkříšení Lazara, je skutečně takovýmto přechodem do jiné dimenze. Lazar je pouze „vrácen na původní časovou osu“. On dále žil, „dokud nezemřel“, bylo to oživení nefungujícího organismu. Ježíšovo vzkříšení je však proměna. On není „uchopitelný“, ale zároveň jí s učedníky. Nanebevstoupení je potom možno chápat jako konec „protínání časové osy“ a je nutno je vidět spolu se sesláním Ducha svatého: „Neodejdu-li, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám.“
Pro Jana vlastně nanebevstoupení začíná ukřižováním. Ježíš ve své smrti „padá“ do náruče Otcovy, což znamená život. Ježíš „padající“ do náruče Otcovy je plně Bůh a plně člověk - a v tom je vzkříšení i pro nás.
Sv. Pavel začíná tím, že chce, aby jeho bratři skutečně poznali evangelium, „kterým byli evangelizováni“. Aby poznali to, co pro ně bylo zásadně důležité - tedy, že Ježíš zemřel, byl pohřben a vstal z mrtvých - a to vše ve shodě s Písmem. Slovo o Ježíši ukřižovaném a vzkříšeném je ona radostná zvěst - evangelium.
Člověk přemýšlející se ptá, co s ním bude, až zemře. Chceme-li přímo odpovědět, moc si nepomůžeme (duše odchází po smrti k Bohu, tomu předchází soud atd.). Veškeré naše uvažování o tom, co je za hranicí života, totiž nesmí míjet Ježíše. Sv. Pavel v 1 Kor 15 od 12. verše reaguje na námitku, že vzkříšení neexistuje (názor saduceů). Přitom se důsledně přiznává k Ježíšovu lidství. Reakce vrcholí v 17. verši - jestliže Kristus nevstal, pak má hřích absolutní moc a my si nijak nepomůžeme.
Po tomto negativním vymezení začíná Pavel od 20. verše pozitivně vysvětlovat, jak to vlastně se vzkříšením je. Vše se koncentruje v Bohu a Ježíš je jediná cesta k tomuto sjednocení. Není to žádný zápas mezi dobrem a zlem, není to rozdělení univerza na říši dobra a zla - Bůh je abso-

lutní „suverén“.
Jak je to s námi křesťany? Od 35. verše je vysvětlováno, jak mohou mrtví vstát. To, co zažíváme tady na zemi, je něco jako semeno ve vztahu k rostlině. Tedy je to skutečné a má plnou hodnotu, ale život po vzkříšení je něco nového, ne zopakování toho, co bylo. Přitom to má přímou souvislost jako rostlina se semenem. Umírá „soma psychikon“ - tělo duševní, tj. animální, vstane „soma pneumatikon“ - tělo duchovní, tj. proměněné mocí Ducha svatého. Náš pozemský stav je určován tím, že jsme potomci Adamovi, náš „nebeský“ stav je určován tím, že jsme potomci Kristovi, neseme jeho dědictví. Takoví, jací jsme tady, nemůžeme existovat u Boha, k tomu je nutná proměna. „Všichni nezemřeme, ale všichni budeme proměněni.“ Smrt je ukazována jako nepřítel, jako někdo, kdo ničí Boží dílo. Zde je řečeno, že smrt bude přemožena nejen mimo nás, ale i v nás. Pavel zde mluví neustále o tělu (soma) - myslí tím člověka (viz Starý zákon - hebrejské chápání) a dále se snaží ukázat kontinuitu mezi pozemským životem a tím, co bude u Boha. Přesně řečeno, mrtvola není tělo.
Proč to všechno tak dopodrobna probíráme? Lidové křesťanské chápání je často ovlivněno platonismem - podle něho se duše po smrti oddělí od těla a odejde do říše idejí - a nikoliv tímto chápáním sv. Pavla. Platónská idea vlastně Boha nepotřebuje, stačí když se duše osvobodí od těla, od „špatné“ hmoty. Hebrejský pohled je jiný: zde se svět nerozpadá. Jestliže něco má mít budoucnost, nemůže to být netělesné. Dále je zde vše závislé na Bohu, absolutním Pánu.
O vzkříšení člověka a posmrtném životě se dá mluvit jedině s někým, kdo poznal Krista. Jinak to jsou jen vyprávění, která nemají moc cenu. Otázka naší osobní budoucnosti, otázka vzkříšení je něco, co také ovlivňuje náš pozemský život. Máme každý odpovědnost před Bohem. Odpovědnost je však něco, co nejsme schopni unést (čím je člověk starší, tím si to více uvědomuje). Tato odpovědnost

se ale určitým způsobem spojuje s Kristovým vykoupením. On na sebe bere to, co nás tíží, naše hříchy. „Zadlužený“ člověk se vykoupením stává úplně někým jiným (viz podobenství o ztraceném synu), je mu vráceno všechno, co promrhal, ztracené synovské právo. Je nám dán statut dítěte Božího. I když tedy máme odpovědnost a svým závazkům jsme nedostáli, je tu tato ohromná možnost dostat se zpět tam, odkud jsme se sami svými hříchy vykázali. Naše záchrana tedy vyžaduje obrovskou Boží „práci“.
Jak se na to vše dívají ti, kdo Krista neuznávají? Židé neustále čekají Mesiáše. Vykoupení zde není osobní, ale kolektivní záležitost. Mohamedáni si musejí cestu do nebe sami vybojovat, snad z toho pramení jejich enormní tvrdost vůči nevěřícímu okolí. Ateisté „vyznávají“, že po smrti není nic!? V oblasti Indie „vládne“ představa reinkarnace - převtělování. Ta zasahuje i do Evropy, zde je však velice zesvětštělá. Je to vlastně pokus zvláštním způsobem obejít jak otázku víra - smrt - vzkříšení - odpovědnost - spása, tak druhou možnost - není nic.
Evropská reinkarnační představa: umřeme - nevadí, čekají nás další životy, je vlastně pseudonadějí. Je to pseudozvěst o pseudovzkříšení. To, že to lidé snadno přijímají, jistě svědčí o touze člověka po transcendenci, po tom, aby smrtí všechno neskončilo. Z hlediska dnešního člověka má nauka o reinkarnaci i tu „výhodu“, že si člověk vystačí sám - nepotřebuje Vykupitele a to je lákavé. Původní indický cíl je přes minimální počet životů dosáhnout nirvány - rozplynutí v univerzu. Evropské chápání je v tomto určitým způsobem posunuto - co nejvíce životů, „abychom si užili“. A ještě něco, tuto představu o převtělování nelze nijak ztotožňovat s očistcem. Člověk křesťan má totiž někoho, s kým se chce setkat - Boha. Ind nemá nic, chce se rozplynout v ničem.

děkuji...

Moc děkuji za každý oběd a každé pozvání na oběd. Velmi si toho vážím a modlím se za všechny, kteří se starají o to, abych neměl hlad. Děkuji. *P. Rafael*

Děkujeme všem, kteří udržují naše kostely čisté a uklizené. Děkujeme všem, kterým záleží na výzdobě našich kostelů.

přejeme Vám

„Víme totiž, že Ten, který vzkřísil Pána Ježíše, vzkřísí s Ježíšem i nás...
Toto naše lehoučké soužení trvá jen chvilku, ale vytváří nám s ničím nesrovnatelné břemeno slávy, jež potrvá věčně."

2 Kor 4, 14.17

At' světlo smrti a vzkříšení Ježíše
promění váš život
a vám dá pokoj a radost,
které nikdo nebude moc vám vzít.

Farní a ekonomická rada spolu s P. Rafaelem

zprávy od ekonomické rady

Cíle sbírek:

24.4. - speciální sbírka pro účely oprav našich kostelů
1.5. - sbírka na aktuální poplatky
8.5. - sbírka na aktuální poplatky
15.5. - speciální sbírka pro účely oprav našich kostelů
22.5. - na pomoc pronásledovaným křesťanům
29.5. - sbírka na aktuální poplatky

pastorační zprávy z farnosti

4.5. Soběnov - Katecheze pro dospělé (18:30)
5.5. Velešín - Katecheze pro dospělé (18:30)
6.5. Velešín - Příprava na biřmování (18:00)
6.5. Besednice - Nikodémova noc (19:30 - 22:00)
8.5. Soběnov - Příprava na biřmování (11:15)
22.5. Svatý Jan - Pouť
22.5. Velešín - Mše pro rodiny s dětmi (15:00)

farnostvelesin.cz

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST
SV. VÁCLAVA VE VELEŠÍNĚ

Vážení farníci, rádi bychom vás informovali, že naše farní stránky mají novou podobu. Doufáme, že vám bude dobře sloužit. Novinek je na novém webu mnoho, ale o těch si napíšeme v červnovém Portusu.

něco z historie

Kostel zasvěcený sv. Václavu byl postaven na místě původní dřevěné kaple či kostelíku kolem poloviny 13. století. Uvádí se, že v roce 1285 již stál. Pozdější nálezy při rozšiřování hřbitova naznačují, že již v dobách předkřesťanských zde bylo pohřebiště a pravděpodobně i svatyně. Kostel v průběhu věků prošel mnoha úpravami. V roce 1491 byl původní dřevěný strop nahrazen zaklenutím. Kostel byl přeměněn na dvoulodní. Byla také přistavěna čtyřpatrová zvonice. Další úpravy v letech 1604 a kolem roku 1700 nepřinesly podstatné změny. V letech 1750 až 1754 byla provedena barokní přestavba, která z velké části setřela punc starobylosti a dala stavbě dnešní podobu. V roce 1773 byla zvonice zvýšena o páté patro, kde byl byt věžníka a později (1833) hodiny.

Vpravo před kostelem se nachází dům „U Kantůrků čp. 20“. Jedná se o nejstarší, ve vnitřních částech zachovalý, dům ve Velešíně. V jeho severní části je dochována část někdejší fary – domu altaristů - kněží, kteří se starali o duchovní život a školství ve farnosti.

Kamenické prvky některých portálů jsou shodné s kostelními a nasvědčují, že byly vestaveny v době pozdně gotických úprav sousedního kostela na konci 15. století. Název „U Kantůrků“ pochází od kantorů Ondřeje a Vojtěcha Papíra, kteří dům vlastnili v letech 1668 až 1724. Tento dům v roce 2008 zakoupilo město.

Farní kronika

Je uložena na faře ve Velešíně, je psaná od roku 1836 až do roku 1940, většinou německy.
Rok 1886 jest důležitý pro osadu, neboť byl rozšířen starý hřbitov při farním kostele a jen vlivem veledůstojného pana faráře Jana Kleina stalo se, že nebyl přeložen za městečko. Celý hřbitov byl obehnán zdí novou a pěknou. Posvěcení pak stalo se na den svatého Václava LP 1886 od veledůstojného p. vikáře Jana Winziga děkana v Trhových Svinech, týž pak na hřbitově lidu řečnil, jak hřbitov jest škola moudrosti, místo pokoje a schránka naší naděje. Poté posvětil nový obraz sv. Václa-

va patrona osadního chrámu, kterýž dovedným štětcem vymaloval zdejší rodák veledůstojný pan Bedřich Kamarýt farář v Deštné proti odměně.

Dne 25. května 1908 obecní zastupitelstvo městyse Veleš ín jmenovalo čestnými měšťany zdejší rodáky: důstojného pána Bedřicha Kamarýta a důstojného pána Heřmana Kamarýta.

Dne 21. května 1911 zemřel důstojný pan Bedřich Kamarýt. Ve zdejším chrámu Páně jest od něho obraz sv.Václava s patrony českými a celá křížová cesta.

(Použity zápisky z farní kroniky)

patron

V kostele sv. Václava ve Velešíně úspěšně proběhlo zrestaurování oltářního obrazu a výsledek je opravdu krásný. Toto dílo financovala rodina z místní farnosti, za což jí patří velký dík nás všech. Oprava rámu ještě čeká na dokončení, ale máme naději, že do letošních Velikonoc bude obraz kompletní.
Otec Rafael nabízí možnost pokračovat ve stejném duchu i s opravou dalších obrazů či soch. Představa je taková, že by se podle svých možností přihlásila rodina či více rodin dohromady (jedince nevyjímaje) a složily se na opravu obrazu. Tímto způsobem bychom mohli nechat postupně opravit křížovou cestu v našem kostele. Na dva obrazy se už donátoři přihlásili. Stejně tak se nabízí i nám ostatním šance „adoptovat si obraz". Samozřejmě by na něm byl záznam, kdo a kdy přispěl na obnovu.
Společné nedělní sbírky, které jsou určené na opravy, by se tak mohly využívat na větší stavební úpravy, které jsou potřebné. Týká se to například odvodnění a vysušení zdí, nové výmalby interiéru kostela atd.
Stejná příležitost se nabízí i ve farnostech Besednice a Soběnov, kde by bylo potřeba zrestaurovat oltářní obrazy. V Besednicích ještě v první linii čekají na opravu sochy sv. Petra a Pavla na hlavním oltáři.
Pokud bude mít kdokoliv zájem se na tomto projektu podílet, pak se osobně, telefonicky nebo mailem spojte s otcem Rafaelem, který rád podá další informace.

P.S.
Již máme Patrony na 4 obrazy Křížové cesty ve Velešíně, na sochy sv. Prokopa a Panny Marie v Besednici.

Zveme vás na brigádu na faře

7. května
od 8:30 hod
- Velešín **-**

21. května
od 9:00 hod
- Soběnov -

Duchovní obnova pro mládež

Ovoce Ducha svatého

termín: 13.5. - 15.5. 2022
místo: DCŽM KTIŠ
cena: 400 Kč

více info:

prolidi.online

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST VELEŠÍN
ZVE VŠECHNY NA

MŠI SVATOU
PRO RODINY S DĚTMI

V NEDĚLI:
24.4.2022
OD 15:00 HOD

V KOSTELE SV. VÁCLAVA
VE VELEŠÍNĚ

INSPIRO
pro ministranty

pro kluky ve věku 13 - 20 let

10.6. – 11.6. 2022
DCŽM Ktiš

více info:
prolidi.online

PASTORAČNÍ STŘEDISKO BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

SPOLEK MOST K T

DCŽM KTIŠ

dcm čb

4. června - Soběnov

Vigilie před Seslání Ducha Svatého

Program:

17.00 - Cesta světla

18.00 - Svatá mše na vigilii Letnic

19.30 - Obnovení křestních slibů a adorace

20.30 - Požehnání a agape

Ježíši, důvěřuji Ti

Ježíši, důvěřuji Ti !
V postní době se připravujeme na setkání s Ježíšem a v této přípravě nám pomáhá postní obnova. Letos se konala 19.3.2022 s názvem Ježíši, důvěřuji Ti. Svou návštěvou nás poctil P. ThLic. Jarosław Zygmunt, farář farností Sušice. Pověděl nám o událostech ze života sv. Faustyny Kowalské, o tom, jak k ní promlouval Pán Ježíš, jaké přání projevil a jak se máme modlit Korunku k Božímu milosrdenství.

Faustyna se narodila 25. srpna 1905 do chudé početné rodiny. Pokřtěna byla jako Helena. Již jako dítě vnímala Boží pozvání pro řeholní život, ale rodiče byli zásadně proti. V dospělosti šla pevně za Božím voláním, stala se řeholnicí a přijala jméno Maria Faustyna. V klášterech pracovala velmi pilně, v kuchyni, na zahradě, jak bylo, co potřeba. Vysilující povinnosti a přísné posty oslabily její tělesný organismus až onemocněla tuberkulózou, na kterou ve 33 letech zemřela. V roce 1993 byla prohlášena blahoslavenou a dne 30. dubna roku 2000 ji papež Jan Pavel II. svatořečil. Faustynino poslání rozšířit poselství Božího milosrdenství začalo 22. února 1931. Kristus se jí zjevil ve vidění a přikázal jí, aby namalovala jeho obraz, kde mu ze srdce vychází červený a světlý paprsek. Na obraze mělo být napsáno: „Ježíši, důvěřuji Ti.“ Když se Faustyna zepta-

la Ježíše, co znamenají dva paprsky na obraze, odpověděl: „Tyto dva paprsky představují krev a vodu – světlý paprsek znázorňuje vodu, která duše ospravedlňuje, červený paprsek představuje krev, která je životem duší... Tyto dva paprsky vytryskly z nitra mého milosrdenství tehdy, když mé umírající Srdce bylo na kříži probodeno“. První obraz namaloval v roce 1934 Eugeniusz Kazimirowski podle Faustynina popisu. Nejznámější obraz namaloval roku 1943 Adolf Hyła.
13. září 1935 měla sestra Faustyna vidění strašného ničícího anděla („vykonavatele Božího hněvu“). Začala se modlit a prosit anděla, aby se na chvíli zastavil a svět bude činit pokání. Nejdříve se její prosba zdála marná, ale v té chvíli uviděla Nejsvětější Trojici a v duši pocítila sílu Kristovy milosti. Znovu prosila Boha za svět. Její modlitba byla vyslyšena a anděl nemohl vykonat spravedlivý trest za hříchy.
Druhý den ráno sestra Faustyna slyšela ve svém nitru slova: „Kdykoliv vejdeš do kaple, hned se pomodli tu modlitbu, kterou jsem tě včera naučil“. Když se modlila tuto modlitbu, slyšela v duši slova: „Tato modlitba je na usmíření mého hněvu, budeš se ji modlit po devět dní na obyčejném růženci následujícím způsobem:
Nejprve se pomodlíš jednou Otčenáš, Zdrávas Maria a Věřím v Boha,
potom budeš na zrnkách Otčenáše říkat tato slova:
Věčný Otce, obětuji Ti tělo a krev,
duši i božství Tvého nejmilejšího Syna
a našeho Pána Ježíše Krista
na smír za
hříchy naše i za hříchy celého světa.
Na zrnkách Zdrávasu budeš říkat tato slova:
Pro jeho bolestné utrpení buď
milosrdný k nám i k celému světu.

Na závěr se pomodlíš třikrát:

Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem“.

Sám Ježíš řekl, proč je důležité modlit se tuto modlitbu: „Neustále se modli korunku, kterou jsem tě naučil. Každý, kdo se ji bude modlit, dosáhne velkého milosrdenství v hodině smrti. Kněží ji budou dávat hříšníkům jako poslední záchranu. I kdyby byl hříšník sebevíc zatvrzelý, jestliže se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne u mého nekonečného milosrdenství milost. Přeji si, aby mé milosrdenství poznal celý svět. Nesmírné milosti toužím dávat duším, které důvěřují mému milosrdenství“.

Ježíš také žádal Faustynu, aby se první neděle po Velikonocích stala nedělí Božího milosrdenství, kterou nyní slaví katolické farnosti po celém světě. Na žádost Ježíše Faustyna zapisovala do Deníčku promluvy své duše s Ježíšem. V Deníčku se setkáváme s nádhernými modlitbami k Božímu milosrdenství, které nás podněcují uctívat nekonečné Boží milosrdenství, důvěřovat mu a spojovat se s ním. Korunku k Božímu milosrdenství se můžeme modlit také doma podle letáčku, který jsme na obnově dostali.

Korunku k Božímu milosrdenství jsme se společně pomodlili. Poté následovala adorace a byla příležitost ke svátosti smíření. Pokračovali jsme modlitbou růžence za mír na Ukrajině. Otec Jarosław s naším otcem Rafaelem sloužili mši svatou a na závěr jsme ještě pobesedovali u kávy a výborného občerstvení. Díky otci Rafaelovi a otci Jarosławovi, i všem, kdo se podíleli na přípravě a průběhu letošní postní obnovy. Především díky nás všech patří Ježíši za Jeho přítomnost mezi námi.

mše svaté a úmysly (ŘKF Velešín)

neděle	17.4.	***SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ***
Farní kostel sv. Václava	**08:30**	Za farnost
pondělí	18.4.	PONDĚLÍ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
Farní kostel sv. Václava	**08:30**	*(volná intence)*
úterý	19.4.	ÚTERÝ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
Farní kostel sv. Václava	**18:00**	Za Annu Kyselovou, Marii a Karla Janouchovy, celý rod a duše v očistci
čtvrtek	21.4.	ČTVRTEK V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
Farní kostel sv. Václava	**18:00**	Za Boží požehnání pro Stanislava Bláhu
neděle	24.4.	***2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ)***
Farní kostel sv. Václava	**08:30**	Za Václava Sysla, rodiče Syslovy a Tošilovy a duše v očisti
úterý	26.4.	úterý 2. velikonočního týdne
Farní kostel sv. Václava	**18:00**	Za Vladimíra Šrámka, Ludmilu Šrámkovou, Marii Galistlovou a rodiče
čtvrtek	28.4.	sv. Petra Chanela, kněze a mučedníka
Farní kostel sv. Václava	**17:00**	Adorace a možnost zpovědi
	18:00	Za Marka Voráčka
neděle	1.5.	***3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Farní kostel sv. Václava	**08:30**	Za rodiny a rody Mikešů, Hellerů, Havelků, Kolářů a Hrdliček
úterý	3.5.	***svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů***
Farní kostel sv. Václava	**18:00**	Za Marcela Štroncla a duše v očistci
čtvrtek	5.5.	čtvrtek 3. velikonočního týdne
Farní kostel sv. Václava	**17:00**	Adorace a možnost zpovědi
	18:00	Za Josefa a Františka Šedivých, Annu a Bohuslava Haličkovy, Rudolfa Říhu a Miloše Černého
pátek	6.5.	*památka sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka*
Farní kostel sv. Václava	**17:00**	Adorace a možnost zpovědi
	18:00	*(volná intence)*

mše svaté a úmysly (ŘKF Velešín)

sobota	7.5.	sobota 3. velikonočního týdne
Farní kostel sv. Václava	**08:00**	Za rodinu Pauleovu, Lečovu, Jakšovu, Slámovu a Josefu Urbánkovou
neděle	8.5.	***4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Farní kostel sv. Václava	**08:30**	Za rodinu Ondřichovu, Opekarovu, Čurdovu a Šedivých
úterý	10.5.	úterý 4. velikonočního týdne
Farní kostel sv. Václava	**18:00**	*(volná intence)*
čtvrtek	12.5.	sv. Nerea a Achillea, mučedníků
Farní kostel sv. Václava	**17:00**	Adorace a možnost zpovědi
	18:00	*(volná intence)*
neděle	15.5.	***5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Farní kostel sv. Václava	**08:30**	Za Marii a Bohumíra Vaněčkovy a duše v očistci
úterý	17.5.	úterý 5. velikonočního týdne
Farní kostel sv. Václava	**18:00**	*(volná intence)*
čtvrtek	19.5.	čtvrtek 5. velikonočního týdne
Farní kostel sv. Václava	**17:00**	Adorace a možnost zpovědi
	18:00	Za rody Jantačů, Podholů, Smržů a Nováků
pátek	20.5.	*památka sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze*
Farní kostel sv. Václava	**17:00**	Adorace a možnost zpovědi
	18:00	Za Jana Kindlmana a rodiče
sobota	21.5.	sv. Kryštofa Magallanese, kněze, a jeho druhů, mučedníků
Farní kostel sv. Václava	**08:00**	Za Janu Bezděkovou, Bohumíra Bezděku a duše v očistci
neděle	22.5.	***6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Farní kostel sv. Václava	**08:30**	Za Annu Strapkovou a Martina Václavíka
neděle	29.5.	***7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Farní kostel sv. Václava	**08:30**	Za Františka Staňka, rodinu Staňkovu, Bobrovu a sestru Annu
úterý	31.5.	***svátek Navštívení Panny Marie***
Farní kostel sv. Václava	**18:00**	*(volná intence)*

mše svaté a úmysly (ŘKF Soběnov)

neděle	17.4.	***SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ***
Farní kostel sv. Mikuláše	**11:15**	Za farníky, živé i zemřelé

pondělí	18.4.	PONDĚLÍ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
Kaple Panny Marie	**10:00**	Za Václava a Marii Šedivých z Popelic, rodiče a sourozence z obojí strany, syny Františka a Jana, Jindřicha Hnízdila, rodiče Coufovy, syna Jana a celé přátelstvo

středa	20.4.	STŘEDA V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
Farní kostel sv. Mikuláše	**18:00**	*(volná intence)*

neděle	24.4.	***2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ)***
Farní kostel sv. Mikuláše	**11:15**	Za Vojtěcha Mikeše, manželku, rodiče a sourozence z obojí strany, dceru Růženu Roubovou a ost.

neděle	1.5.	***3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Kaple Panny Marie	**11:15**	Za rodiče Syslovy, rodiče a sourozence z obojí strany, syna Jana s manželkou Růženou, syna Václava, dceru Marii s Manželem, Petra Vaclíka, Karla Netočného a celý rod

středa	4.5.	středa 3. velikonočního týdne
Kaple Panny Marie	**17:30**	**Adorace** a možnost zpovědi.
	18:00	Za Jana Ottenschlägera, manželku Marii, rodiče a sourozence z obojí strany a celé přátelstvo

neděle	8.5.	***4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Kaple Panny Marie	**11:15**	Za Ludmilu a Annu Mikešovy, rodiče a sourozence, Františka a Růženu Exlovy, rodiče a sourozence z obojí strany, syna Karla a manželku Pavlu a celé přátelstvo.

středa	11.5.	středa 4. velikonočního týdne
Kaple Panny Marie	**17:30**	**Adorace** a možnost zpovědi.
	18:00	Za Bohumila Orholze, Františka Wortnera, Františka Pessingera a ostatní spoluumučené

neděle	15.5.	***5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Kaple Panny Marie	**11:15**	Za Václava Štangla, otce, matku, sestru Marii, bratra Josefa a celé přátelstvo

středa	18.5.	sv. Jana I., papeže a mučedníka
Kaple Panny Marie	**17:30**	**Adorace** a možnost zpovědi.
	18:00	Za Milušku Špulkovou, otce, matku, sestru Marii, bratra Josefa a celé přátelstvo

neděle	22.5.	***6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Kaple Panny Marie	**11:15**	Za Stanislava Tůmu a celé přátelstvo

neděle	29.5.	***7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Kaple Panny Marie	**11:15**	Za Marii Bickovou, bratra Pavla Pudivítra, rodiče Pudivítrovy, rodiče Bickovy a celé přátelstvo

mše svaté a úmysly (ŘKF sv. Jan)

neděle	24.4.	***2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ)***
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	**10:00**	Za rodiče Jakuba a Marii Padertovy, za Vojtěcha a Albínu Fojtlovy

úterý	26.4.	úterý 2. velikonočního týdne
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	**16:30**	**Adorace** a možnost zpovědi.

neděle	1.5.	***3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	**10:00**	*Bohoslužba slova*

úterý	3.5.	***svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů***
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	**16:30**	**Adorace** a možnost zpovědi.

neděle	8.5.	***4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	**10:00**	Za Františka Košíčka, rodiče, sourozence, řádovou sestřičku Ludmilu Tomkovou a rodiče Šedivých

úterý	10.5.	úterý 4. velikonočního týdne
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	**16:30**	**Adorace** a možnost zpovědi.

neděle	15.5.	***5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	**10:00**	*Bohoslužba slova*

úterý	17.5.	úterý 5. velikonočního týdne
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	**16:30**	**Adorace** a možnost zpovědi.

neděle	22.5.	***6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	**10:00**	Za farnost

neděle	29.5.	***7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	**10:00**	*Bohoslužba slova*

úterý	31.5.	***svátek Navštívení Panny Marie***
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého	**16:30**	**Adorace** a možnost zpovědi.

mše svaté a úmysly (ŘKF Besednice)

neděle	17.4.	***SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ***
Farní kostel sv. Prokopa	**10:00**	Za Boží požehnání pro Zdeňka Bláhu

neděle	24.4.	***2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ)***
Farní kostel sv. Prokopa	**10:00**	*Bohoslužba slova*

neděle	1.5.	***3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Farní kostel sv. Prokopa	**10:00**	*(volná intence)*
	15:00	Adorace a možnost zpovědi.

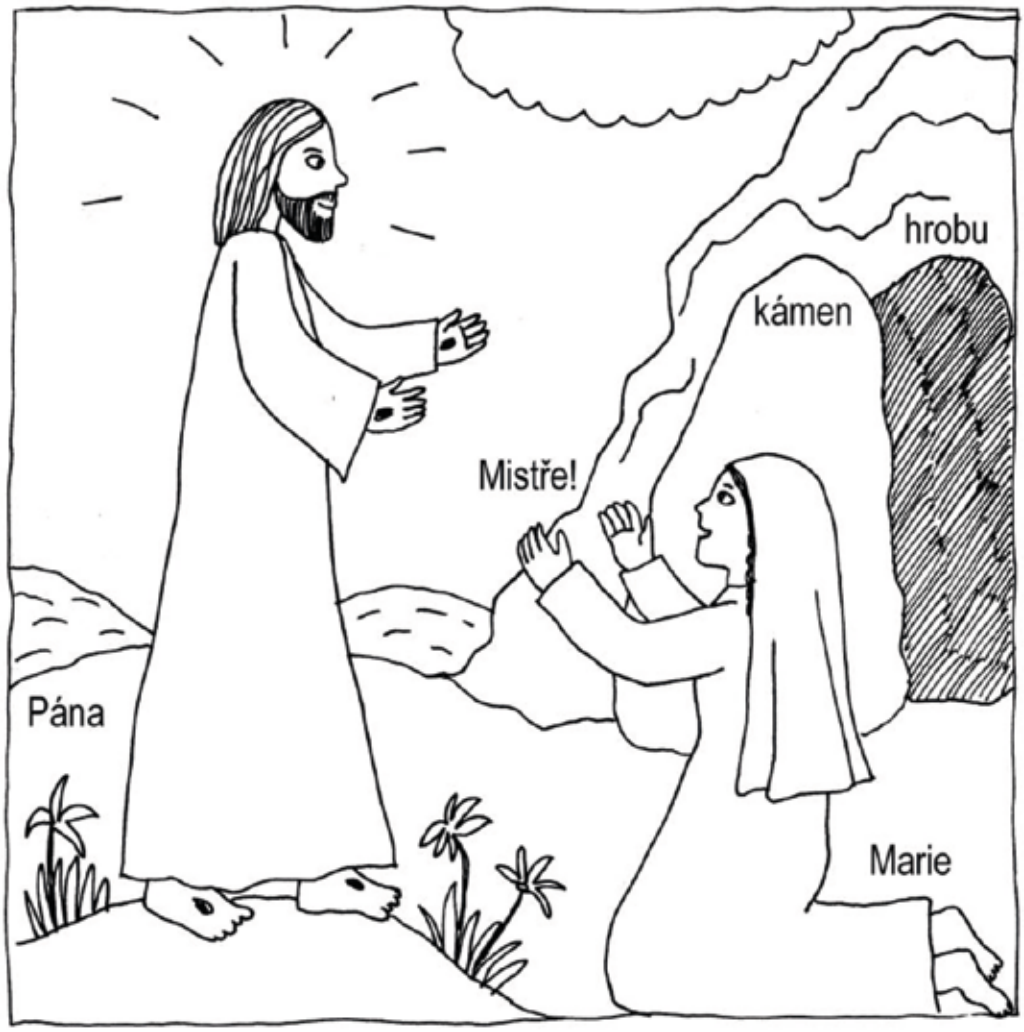
neděle	8.5.	***4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Farní kostel sv. Prokopa	**10:00**	*Bohoslužba slova*
	15:00	Adorace a možnost zpovědi.

neděle	15.5.	***5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Farní kostel sv. Prokopa	**10:00**	Za rodiče Bícovy, prarodiče Bubnovy, syny Františka a Petra a manžele Říhovy
	15:00	Adorace a možnost zpovědi.

neděle	22.5.	***6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Farní kostel sv. Prokopa	**10:00**	*Bohoslužba slova*
	15:00	Adorace a možnost zpovědi.

neděle	29.5.	***7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ***
Farní kostel sv. Prokopa	**10:00**	*(volná intence)*
	15:00	Adorace a možnost zpovědi.

VZKŘÍŠENÍ

Ježíšovo mrtvé tělo zabalili do plátna a položili do .....
Druhý den ráno šla k hrobu..... Magdalská.
Uviděla, že velký ....., který zakrýval vchod hrobu je odvalený.
Běžela za Petrem a Janem. Ti přiběhli k hrobu, vstoupili dovnitř, ale uviděli tam ležet jen plátna.
Marie Magdalská stála před hrobem a plakala.
Spatřila Ježíše, ale nepoznala ho.
Ježíš řekl: „Marie!" a ona zvolala: ..... !
Maria Magdalská šla k učedníkům a oznámila jim: „Viděla jsem ..... !

(Doplň správná slova z obrázku do textu a obrázek)

Na tomto čísle spolupracovali

Duch svatý, P. Rafael, Zdeněk Vaclík, Jana Vaclíková, Martin Ehrlich, Ludmila Pat'hová, Zdeněk Bláha, Jan Ottenschläger, Zdeňka Kleinová, Majka Müllerová, Zdeňka Řehoutová, Ludmila Koubová, Aneta Sumerauerová.

www.farnostvelesin.cz
www.facebook.com/RKFVelesin